

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 64.

Fjerde Session.

22de Møde.

Tirsdagen d. 16. November.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): At Udvalget under disse Omstændigheder ikke kan tage sit Forslag tilbage, troer jeg maa være klart (Hør! Hør!). Han har dernæst gjort Indsigelse imod, at der igaar var fremsat tre aldeles uhjemlede Paastande, som han kalder dem; den ene, at man skulde have nægtet Kongen Ret til at sende sine Tropper, hvorhen han vil, den anden, at vi skulde have nægtet Regjeringen Ret til at bestemme, til hvilke Afdelinger, Tropperne skulde fordeles, den tredie Paastand, at vi skulde have villet løse de udfrevne Soldater fra deres Lydhedspligt, naar de beordredes til at gjøre Felttog med det tydske Forbund. Ingen af disse Paastande er fremsat; jeg idetmindste har ikke hørt nogen af dem (Mange Stemmer: Hør!). Naarden ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) bemærkede, at der dog vel kunde være Noget at ændre ved Udvalgets Forslag, saa har jeg allerede tidligere taget mig den Frihed, at hentyde paa, at det er muligt, at en Omændring vil kunne finde Sted mellem 2den og 3die Behandling, og de Forslag, vi i den Henseende have istude at gjøre, ville i saa Henseende ogsaa kunne komme under Behandling; men at Udvalget under de nærværende Omstændigheder ikke i det Væsentlige vil kunne frasælde sit Forslag, det, haaber jeg, maa være klart (Ja! Ja!).

Tscherning: Maa jeg tillade mig at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning; han skulde allerede have Ordet for Ordføreren.

Tscherning: Den ærede Krigsminister

har befyldt mig for, jeg troer vistnok det var de Udtryk, han brugte, at jeg blandede mig i Noget, der ikke kom mig ved, idet jeg tog under Behandling, om den Beslutning, hvorved Recrutterne fordeeltes anderledes end hidtil, burde være Gjenstand for Statsraadets Overveielse eller ikke. Jeg skal tage mig den Frihed at forelæse Grundlovens § 21, saa vil han deraf kunne slutte, hvor min Berettigelse ligger: „Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet; Forsædet føres af den, som af Kongen er udnævnt til Premierminister; alle Lovforslag og vigtigere Regjeringsforanstaltninger forelægges Statsraadet“, og dersom altsaa dette er en vigtig Regjeringsforanstaltning, saa har jeg Lov til at paatale, om den er forelagt Statsraadet eller ikke; den ærede Minister har selv givet mig Medhold deri, idet han har søgt at gjøre den til en foreløbig og uvigtig Foranstaltning. Naar den ærede Minister siden har sagt, at han undrede sig over, at jeg, den forhenværende Krigsminister og Officer, kunde have den Mening, at der var en Forskiel i Henseende til den Pligt, som paahviler dem, der tjene frivilligt, og dem, der tjene efter Udskrivning, saa vil jeg henvise til den engelske Lovgivning; der vil han see, at der er ogsaa Folk, der have været Krigsministre, og Mange, der have været Militaire, og at der dog bestaaer en fuldkommen Afsondring mellem den Ret, der høves over de Frivilligtjenende og over dem, der tjene efter Udskrivning, saaledes at de, der tjene efter Udskrivning, ikke tør bruges udenfor Landets Grændser, og de, der ere frivilligt antagne, kunne føres, hvorhen det skal være. (Krigsministeren: Vi have Intet her med den engelske Lovgivning at gjøre.)

Finansministeren: Jeg skal ikke tillade mig nogen Udtalelse om den foreliggende Sag selv, men jeg er derimod nødsaget til at svare